

Kvindeligt Arbejderforbunds 16. kongres, 17.-19 juni 1945

Kilde: Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark: Kongresprotokol ... [Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark] / Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark. - Kbh. : [Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark], 1944

Hovedbestyrelsens resolutionsforslag:

Efter at have taget Formandens Beretning til Efterretning, udtaler Kongressen sin skarpeste Protest imod, at Dyrtidstillægget, som Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab tilkendte Kvinderne ved Kendelsen af 3. Marts 1945, ikke blev mere end 5 Øre. Særlig maa vi protestere imod, at man ikke engang fulgte den tidligere Linje at give $\frac{2}{3}$ af Tillægget til mandlige Arbejdere. Dyrtidstillægget, som gives Kvinderne, staar paa ingen Maade i Forhold til de Udgiftsstigninger, som er sket under Krigen, ligesom der overhovedet ikke er taget Hensyn til de skete Vareforringelser.

Vi henstiller derfor til De samvirkende Fagforbunds Ledelse, at man ved de kommende Lønforhandlinger for Kvindernes Vedkommende gaar bort fra $\frac{2}{3}$ som Grænsen, og at man i Stedet kræver mindst $\frac{4}{5}$ af det Dyrtidstillæg, som gives de mandlige Arbejdere, og at man i de Tilfælde, hvor ufaglærte Mænd og Kvinder staar ved samme Arbejde — i Lighed med, hvad der er krævet for faglærte Mænd og Kvinder — kræver samme Løn og samme Dyrtidstillæg. Vi henstiller til De samvirkende Fagforbunds Ledelse at arbejde for — eventuelt gennem Lovgivning — at faa indført 44 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning, saaledes at der arbejdes 8 Timer pr. Dag de 5 første Dage om Ugen og 4 Timer om Lørdagen.

Resolutionsforslag fra Kvindernes Klub, General Motor Amager (afdeling 5):

Forsamlede til Møde er vi blevet enige om, at Kvindeligt Arbejderforbund gennem Aarene er blevet saa stærk en Organisation, at vi mener Tiden maa være inde til, at Forbundet sætter alle sine Kræfter ind paa at faa gennemført lige Løn for lige Arbejde. Vi staar som en stor og stærk Organisation indenfor D. s. F., og som saadan kan vi Ikke blive ved med at arbejde for en lavere Betaling end vore mandlige Kammerater. Del er desværre saaledes i Dag, at dersom det passer Arbejdsgiveren at fere noget af Mændenes Arbejde over til Kvinderne, skal det straks laves til en lavere Betaling, selv om de mandlige Arbejders Organisation har en fast Pris paa det paagældende Arbejde. Derfor maa vi forlange, at Kongressen vedtager, at Kvindeligt Arbejderforbund med alle til Raadighed staaende Midler gaar ind for, at der betales den samme Pris for Arbejdet, naar det føres fra mandlige til kvindelige Arbejdere.

Caroline Bech, Kvindernes Klub, G. M. Am.

Den vedtagne kongresresolution:

Følgende resolution repræsenterer et kompromis mellem de 2 stillede forslag

Taleren sluttede med at sige Tak for den saglige Diskussion. Ikke mindre end 45 Talere havde haft Ordet, men den var holdt i en urban Tone, som havde glædet Taleren meget, og det var godt at faa gennemdrøftet Sagerne. Taleren oplæste den samarbejdede Resolution og anbefalede dens Vedtagelse.

Efter at have taget Formandens Beretning til Efterretning, udtaler Kongressen sin skarpeste Protest imod, at Dyrtidstillægget, som Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab tilkendte Kvinderne ved Kendelsen af 3. Marts 1945, ikke blev mere end 5 Øre. Særligt skal vi protestere imod, at man ikke engang fulgte den tidligere Linje at give $\frac{5}{5}$ af Tillægget til mandlige Arbejdere.

Dyrtidstillægget, som gives Kvinderne, staar paa ingen Maade i Forhold til de Udgiftsstigninger, som er sket under Krigen, ligesom der overhovedet ikke er taget Hensyn til de skete Vareforringelser.

Vi henstiller derfor til De samvirkende Fagforbunds Ledelse, at man ved de kommende

Lønforhandlinger for Kvindernes Vedkommende kræver samme Dyrtidstillæg, som gives de mandlige Arbejdere, og at man i de Tilfælde, hvor ufaglærte Mænd og Kvinder staar ved samme Arbejde — i Lighed med, hvad der er krævet for faglærte Mænd og Kvinder — kræver samme Løn og samme Dyrtidstillæg.

Vi henstiller til De samvirkende Fagforbunds Ledelse at arbejde for — eventuelt gennem Lovgivning — at faa indført 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning samt 3 Ugers Sommerferie med 6 pCt. i Feriegodtgørelse.

København, den 17. Juni 1945.

Resolutionen vedtoges enstemmigt med Akklamation.